

רעפ 82267-11-25 - נתנאל עמרם אלפסי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 82267-11-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: נתנאל עמרם אלפסי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג 14478-08-25 מיום 29.10.2025 שניתן על-ידי כבוד סגן הנשיא, השופט י' עדן, והשופטים י' עטר ו-נ' חקלאי
בשם המבקש: עו"ד משה יוחאי; עו"ד לירון אודסר

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד סגן הנשיא, השופט י' עדן, והשופטים י' עטר ו-נ' חקלאי) בעפ"ג 14478-08-25 מיום 29.10.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר הדין של בית משפט השלום באילת (כבוד סגן הנשיא, השופט ש' ברגר) בת"פ 13319-09-24 מיום 12.06.2025.

1. ביום 26.12.2024 המבקש הורשע, בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בצוותא, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). זאת, בכך שהחזיק בצוותא עם אחר, בכניסה ל'מסיבת טבע' באילת, סם מסוכן מסוג MDMA, KETAMINE במשקל כ-5.5 גרם נטו שהיה ארוז ומחולק ב-7 אריזות פלסטיק סגורות, וסם מסוכן זהה במשקל כ-3.8 גרם נטו שהיה ארוז ומחולק ב-4 אריזות פלסטיק סגורות. כן הורשע המבקש, בהתאם להודאתו, בעבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

2. בתסקיר שירות המבחן מיום 11.03.2025 צוין כי המבקש "מתקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו בעבירות" וכן "התקשה להתייחס לקשיים קונקרטיים בחייו והתנהלותו, תוך שהתקשה גם

בבחינה עצמית של דפוסיו השוליים והמכשילים". כמו כן, בשים לב לקשייו בלקיחת אחריות על ביצוע העבירות; לשימוש בסמים; ולשלילת נזקקות טיפולית על-ידו, בפרט בתחום ההתמכרויות - נמצא כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הסמים. אשר על כן, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו של המבקש. בדיון הטיעונים לעונש שנערך ביום 27.05.2025 עתר בא-כוח המבקש כי יוגש תסקיר משלים של שירות המבחן, שכן לדברי המבקש "יש מספר דברים בתסקיר שהם לא נכונים, ייתכן שמדובר באי הבנה". בקשה זו נדחתה תוך שנקבע כי לא נמצא שתסקיר נוסף של שירות המבחן יועיל במקרה זה, מקום בו "לא ברור מה השינוי בעמדת ה[מבקש]", ולאחר שהטיעונים לעונש נדחו מספר פעמים, לבקשתו.

3. בגזר הדין שקל בית משפט השלום, בין היתר, את חלקו המשמעותי של המבקש בעבירות; את התכנון שקדם למעשים; את הכמות וסוג הסם; ואת הנסיבות המעידות על החזקת הסמים לצורך הפצתם, והעמיד את מתחם העונש ההולם על 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. אשר לקביעת עונשו של המבקש בתוככי המתחם, נוכח היעדר המלצה שיקומית של שירות המבחן, לרבות הטעמים לכך, נשקלו לחובתו בעיקר שיקולי הרתעה. לזכותו נשקלו החיסכון בזמן שיפוטי בגין הודאתו; גילו הצעיר; היעדר עבר פלילי; המוטיבציה שגילה לניהול אורח חיים נורמטיבי; שהותו במעצר ובתנאים מגבילים; והפגיעה הצפויה מהשתתפות עונש מאסר בפועל. לבסוף הוטל על המבקש עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, לצד ענישה נלווית.

4. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור לאחר שקיים דיון בעניין, אף ללא שהתבקשה תשובת המדינה. בפסק הדין נקבע כי גזר הדין איזן כהלכה בין השיקולים הצריכים לעניין. בנסיבות אלו, נקבע כי הענישה שהוטלה על המבקש אינה ענישה מחמירה, ולמצער לא כזו המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.

5. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, אשר לצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין. בבקשה נטען כי מתחם הענישה שנקבע בגזר הדין הוא מחמיר מהמתחמים הנהוגים, בפרט כאשר מתבצעת השוואה לפסקי דין שניתנו מחוץ למחוז דרום, וכי מתחם זה סוטה לחומרה אף מההנחיות הפנימיות של חטיבת התביעות ביחס לעבירה המבוצעת בנסיבות מקלות. כן נטען, כי הערכאות דלמטה לא ייחסו משקל ראוי לנסיבות האישיות של המבקש, ובפרט להיותו "על סף הקטינות" בעת ביצוע העבירה. עוד נתקפה ההחלטה שלא להיעתר לבקשתו להגשת תסקיר משלים של שירות המבחן בעניינו.

כן נטען, בראי אמת המידה הנדרשת להתערבות בית משפט זה ב'גלגול שלישי', כי הבקשה מעוררת שאלות משפטיות עקרוניות שעניינן אחידות מתחמי הענישה בין המחוזות; ומעמדם של שיקולי השיקום ביחס לצעירים נעדרי עבר פלילי.

6. לאחר עיון, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

7. כידוע, רשות ערעור ב'גלגול שלישי' תינתן רק במקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית

עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו, למשל: רע"פ 7166/23 אמסלם נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.09.2023)). זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש, לא תינתן רשות ערעור אלא במקרים בהם העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת או הראויה (ראו, למשל: רע"פ 73879-03-25 דיל נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.05.2025)).

8. על-אף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, לא מצאתי כי מתעוררת בענייננו שאלה משפטית עקרונית הדורשת הכרעה. טענותיו, בעיקרן, נטועות בדלת אמות עניינו הפרטני, המתמקדות ביישום הדין על נסיבות המקרה הספציפי (ראו: רע"פ 58058-01-25 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (06.02.2025)).

9. זאת ועוד, בכל הנוגע לטענות שעניינן במתחם הענישה ובשיקולים לעונש - כידוע, ערכאת הערעור בוחנת בראש ובראשונה את התוצאה העונשית הסופית; וקל וחומר שכך הוא כאשר מדובר בבקשת רשות לערער (רע"פ 50051-11-24 אל פראונה נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (28.11.2024)). בענייננו, אכן, יש ממש בטענת המבקש כי העונש שנגזר עליו הוא על הצד המחמיר. ברם, בראי מכלול נסיבות העניין, לרבות אלו העולות מתסקיר שירות המבחן בענייננו של המבקש, ובשים לב לעבירת השיבוש שבה הורשע - לא מצאתי שהלה עמד בנטל להראות כי עונשו סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת או הראויה, כנדרש לצורך מתן רשות ערעור ב'גלגול שלישי' (ראו: רע"פ 803/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (05.03.2024)). בנסיבות אלו, נחה דעתי כי הבקשה אינה מעוררת חשש לעיוות דין או אי-צדק חמור.

10. סוף דבר: הבקשה נדחית. ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה לצידה. המבקש יתייצב אפוא לשאת בעונש המאסר שהוטל עליו במועד ובתנאים שנקבעו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ד כסלו
תשפ"ו (04 דצמבר
2025).

חאלד כבוב
שופט